

HẠNH HIẾU

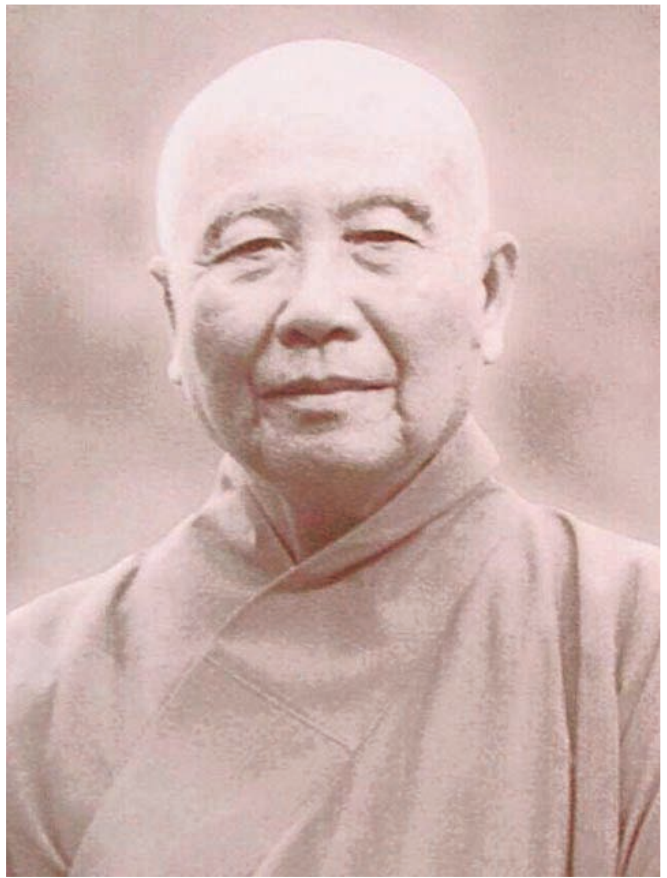
HIẾU THẢO

Trong Tăng Chi Bộ Kinh, Phật dạy:

Người nào biết kính thờ cha mẹ như kính thờ Phạm Thiên và như kính thờ bậc Đạo Sư, người ấy hiện đời có phước lớn, sau khi chết sanh về cõi Trời.

Phật nói kệ:

*Cha mẹ gọi Phạm Thiên
Bậc Đạo Sư hiện đời
Xứng đáng được cúng dường
Vì thương đến con cháu
Do vậy bậc hiền triết
Kính lễ và tôn trọng
Dâng đồ ăn đồ uống
Vải mặc và giường nằm
Xoa bóp khắp thân thể
Tắm rửa cả chân tay
Do sở hành như vậy
Đối với cha và mẹ
Đời này người hiền khen
Đời sau hưởng thiên lạc.*

BÌNH:

Trong Kinh, Phật dạy ở thế gian có hai hạng người đáng tôn quý:

- 1/ Hạng người biết ơn.
- 2/ Hạng người đền ơn.

Biết ơn là biết xét nét công lao khó nhọc của người ban ơn cho mình, dù là một việc rất nhỏ. Đền ơn là đền bù lại công khó nhọc trên cho cân xứng mặc dù người ban ơn không đòi đền trả, người như thế mới là người đáng tôn quý.

Trong tất cả công ơn, ơn cha mẹ là rất lớn, vì cha mẹ là người đã tạo nên thân ta và bảo dưỡng cho vuông tròn. Dù chúng ta có lấy mực bằng biển cả cũng không thể tả hết ơn ấy. Thế nên Phật nói: “Cúng cha mẹ là cúng dường Phạm Thiên, cúng dường bậc Đạo Sư hiện đời”. Vậy, người đối với bậc sinh thành ra mình, không tôn kính và chẳng ngó ngang gì tới, thử hỏi trong xã hội có đáng quý hay không? Do đó Phật nói chỉ có bậc hiền triết mới có thể làm được các việc hiếu thuận. Nghĩa là người biết hiếu dưỡng cha mẹ, thờ kính song thân phải là người hiếu mới làm được. Vì thế, người Phật tử tại gia muốn trở thành một Phật tử chân chánh phải lấy hạnh hiếu thảo làm đầu, khi làm xong bổn phận của người con đối với cha mẹ, chừng ấy, chúng ta mới nghĩ đến vấn đề tu giải thoát.

Trích 'Sách NHẬT LÁ BỒ ĐỀ'

Hòa Thượng Thiên Sư Thích Thanh Từ